

Konventa mbi të drejtat e fëmijëve

Konventa mbi të Drejtat e Fëmijës Në gjuhën miqësore të Fëmijës

Miraturar nga Asambleja e Përgjithshme e Organizatës së Kombeve të Bashkuara më 20 nëntor 1989.

Shtetet Palë në këtë Konventë,

Në përputhje me parimet e shpallura në Kartën e Kombeve të Bashkuara, njohja e dinjitetit të lindur dhe e të drejtave të barabarta të të gjithë njerëzve është baza e lirisë, drejtësisë dhe e paqes në botë. Duke pranuar se fëmija, për zhvillimin e plotë dhe të harmonishëm të personalitetit të tij, duhet të rritet në mjedis familjar, në një atmosferë lumturie, dashurie

dhe mirëkuptimi. Fëmija duhet të përgatitet plotësisht për të bërë një jetë individuale në shoqëri dhe të edukohet në frymën e paqes, të dinjitetit, tolerancës, lirisë, barazisë dhe solidaritetit.

Duke pranuar rëndësinë e bashkëpunimit ndërkombëtar për përmirësimin e kushteve të jetesës së fëmijëve në të gjitha vendet, dhe veçanërisht në vendet në zhvillim, shtetet palë ranë dakort:

Neni 1

Në këtë Konventë, me fëmijë kuptohet çdo njeri nën moshën 18 vjeç.

Neni 2

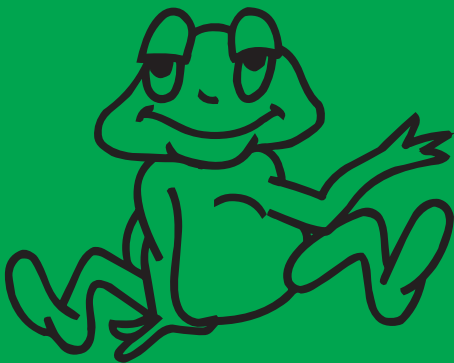
Të drejtat e përmedura në këtë Konventë përfshijnë çdo fëmijë, pa asnjë lloj dallimi, pavarësisht nga raca, ngjyra, gjinia, gjuha, feja, opinioni politik ose çdo opinion tjetër, nga origjina kombëtare, etnike ose shoqërore, pasuria, paaftësia, prejardhja familjare apo çdo gjendje tjetër e fëmijës ose prindërve të tij.

Neni 3

Në të gjitha vendimet që kanë të bëjnë me fëmijën, të marra qoftë nga institucione publike ose private, autoritetet administrative apo organet legjislative, interesi i fëmijës duhet të jetë prioritet.

Neni 4

Shtetet Palë angazhohen të marrin të gjitha masat legjislative, administrative të nevojshme, për të vënë në jetë të drejtat e fëmijëve të njohura në këtë Konventë.

Neni 5

Prindërit ose anëtarët e familjes kanë përgjegjësi dhe detyra për fëmijën, për t'i dhënë atij drejtimin dhe udhëheqjen e duhur për ushtrimin e të drejtave që i njeh atij kjo Konventë.

Neni 6

Shtetet Palë njohin se çdo fëmijë ka të drejtën e pamohueshme për të jetuar dhe marrin të gjitha masat e mundshme për të siguruar mbijetesën dhe zhvillimin e fëmijës.

Neni 7

Fëmija ka të drejtën të ketë një emër, të drejtën për të fituar një shtetësi dhe kombësi.

Neni 8

Shtetet Palë marrin përsipër të respektojnë të drejtën e fëmijës për të ruajtur identitetin e tij, përfshirë këtu shtetësinë, mbiemrin dhe lidhjet familjare, sipas ligjit, pa ndërhyrje të paligjshme.

Neni 9

Fëmijët kanë të drejtë që të jetojnë me prindërit (prindin) me përjashtim të rastit kur është e pamundur që të jetojnë me ta. Cdo fëmijë ka të drejtën që të jetoj me një familje që kujdeset për të.

Neni 10

Një fëmijë, prindërit e të cilit banojnë në shtete të ndryshme, ka të drejtë të mbajë marrëdhënie personale dhe takime të rregullta të drejtpërdrejta me të dy prindërit e tij, me përjashtim të rrethanave të jashtëzakonshme.

Neni 11

Shtetet Palë marrin masa për të luftuar rrëmbimin dhe trafikimin të fëmijëve në vend të huaj.

Neni 12

Shtetet Palë i garantojnë fëmijëve, të drejtën për t'i shprehur lirisht mendimet dhe opinionet e tyre për çdo çështje.

Neni 13

Fëmija ka të drejtën e lirisë së shprehjes; kjo e drejtë përfshin lirinë për të kërkuar, për të marrë dhe për të përcjellë informacione dhe ide, në formë gojore, të shkruar, ose artistike, ose me çdo mjet tjetër të zgjedhur nga fëmija. Fëmijët mundet ti ushtrojnë këto të drejta gjithmon duke respektuar dhe mos shkelur të drejta e të tjerëve.

Neni 14

Shtetet Palë respektojnë të drejtën e fëmijës për lirinë e mendimit, në lidhje me besimin fetarë. Prindërit kanë për detyrë për të drejtuar fëmijët në ushtrimin e të drejtës së tyre në lidhje me besimin fetar.

Neni 15

Fëmijët kanë të drejtë që të zgjedhni shoket/shoqet e tyre dhe të bashkohen ose të krijojnë grupe deri aty ku nuk perbënë rrezik për të tjerët.

Neni 16

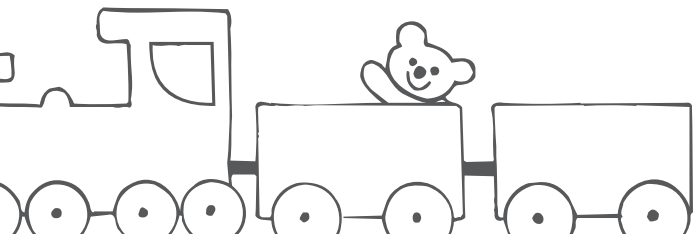
Çdo fëmijë ka të drejtën e një jete private. Fëmija ka të drejtën e mbrojtjes me ligj kundër ndërhyrjeve ose cënimeve të privacisë së tij.

Neni 17

Fëmijët kanë të drejtë për të marrë informacione dhe materiale që vijnë nga burime të ndryshme kombëtare dhe ndërkombëtare, sidomos ato që synojnë të rrisin mirëqenien e tyre shoqërore, shpirtërore e morale, si dhe shëndetin e tyre fizik dhe mendor.

Neni 18

Përgjegjësinë kryesore për edukimin dhe zhvillimin e fëmijës e kanë prindërit, ose sipas rastit, përfaqësuesit e tij ligjorë. Ata duhet të udhëhiqen, në radhë të parë, nga interesi më i lartë i fëmijës.

$$3 \times 4 = 12$$

$$4 \times 4 = 16$$

$$5 \times 4 = 20$$

$$6 \times 4 = 24$$

Neni 19

Shtetet Palë marrin të gjitha masat legislative, administrative, shoqërore dhe edukative për mbrojtjen e fëmijës nga çdo formë e dhunës fizike ose mendore, fyerja ose keqtrajtimi, braktisja apo mospërfillja, nëpërkëmbja ose shfrytëzimi, përfshirë abuzimin seksual.

Neni 20

Shteti siguronë mbrojtje dhe një ndihmë të posaçme për fëmijët që nuk kanë familje.

Neni 21

Shtetet Palë sigurojnë që birësimi i fëmijës të autorizohet vetëm nga autoritetet kompetente, të cilët përcaktojnë, në përputhje me ligjin dhe procedurat e zbatueshme dhe mbi bazën e të gjitha të dhënave përkatëse. Interesi më i lartë i fëmijës është gjithmonë prioritet.

Neni 22

Shtetet Palë marrin masat e duhura për të siguruar që një fëmijë, i cili kërkon të marrë statusin e refugjatit të përfitojë nga mbrojtja dhe përkrahja humanitare e duhur, për t'i lejuar atij të gëzojë të drejtat e tij.

Neni 23

Fëmija me aftësi të kufizuara duhet të bëjë një jetë normale dhe të përshtatshme, në kushte që garantojnë dinjitetin e tij, që nxisin autonominë dhe lehtësojnë pjesëmarrjen e tij active.

Neni 24

Asnjë fëmije nuk duhet t'i mohohet e drejta për të pasur shërbime sa më të mirë të kujdesit shëndetësor.

Neni 25

Nëse fëmija jetonë nën përkujdesje apo në situata të tjera larg nga shtëpia, ka të drejtën për të qenë nën kujdesje, mbrojtje dhe kushtet e jetesës të kontrollohen rregullisht për të parë nëse janë të përshtatshme.

Neni 26

Shtetet Palë i njohin çdo fëmije të drejtën për të përfituar përkrahje shoqërore, përfshirë sigurime shoqërore dhe marrin masat e nevojshme për të arritur realizimin e plotë të kësaj të drejte, në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar.

Neni 27

I. Shtetet Palë njohin të drejtën e çdo fëmije për një nivel jetese të mjaftueshëm për zhvillimin e tij fizik, mendor, shpirtëror, moral dhe shoqëror.

Neni 28

Fëmija ka të drejtën për arsimim me qëllim që të arrihet kjo e drejtë arsimin fillor është i detyrueshëm dhe falas për të gjithë. Shtetet Palë nxisin dhe inkurajojnë bashkëpunimin ndërkombëtar në fushën e arsimit, për të kontribuar, në mënyrë të veçantë, në zhdukjen e padijes dhe të analfabetizmit kudo në botë

Neni 29

Arsimimi i fëmijës ka për synim: Të zhvillojë potencialin e plotë të personalitetit, dhuntive dhe aftësive mendore e fizike të fëmijës; Ta përgatisë fëmijën për një jetë të përgjegjshme në një shoqëri të lirë, në frymë e mirëkuptimit, paqes, tolerimit, barazisë midis të gjithë popujve, grupeve etnike, grupeve kombëtare e fetare.

Neni 30

Një fëmije që i përket një minoriteti ose është autokton, ka të drejtën për të pasur kulturën e vet, të ushtrojë dhe praktikojë fenë e vet, ose të përdorë gjuhën e vet.

Neni 31

Fëmija ka të drejtën të pushojë dhe argëtohet, të praktikojë lojëra dhe veprimtari çlodhëse, në përshtatje me moshën, si dhe të marrë pjesë lirisht në jetën kulturore dhe artistike.

Neni 32

Shtetet Palë njohin të drejtën e fëmijës për t'u mbrojtur nga shfrytëzimi ekonomik dhe nga kryerja e çdo pune që paraqet rreziqe ose që cënon edukimin e tij ose dëmton shëndetin apo zhvillimin e tij fizik, mendor, shpirtëror, moral ose shoqëror

Neni 33

Shtetet Palë marrin të gjitha masat e duhura, duke përfshirë ato legislative, administrative, shoqërore dhe edukative, për të mbrojtur fëmijët nga përdorimi i paligjshëm i drogave narkotike dhe lëndëve psikotrope, dhe nuk lejon që fëmijët të përdoren për prodhimin dhe trafikun e paligjshëm të këtyre lëndëve.

Neni 34

Shtetet Palë marrin përsipër të mbrojnë fëmijën nga çdo lloj forme e shfrytëzimit seksual dhe keqtrajtimit seksual.

Neni 35

Shtetet Palë marrin të gjitha masat e nevojshme për të mos lejuar rrëmbimin, shitjen, ose trafikun e fëmijëve për çdo qëllim dhe në çfarëdo forme qoftë.

Neni 36

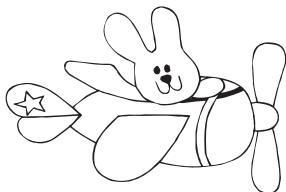
Shtetet Palë mbrojnë fëmijën nga çdo formë tjetër shfrytëzimi, që dëmton në çfarëdo aspekti mirëqënien e tij.

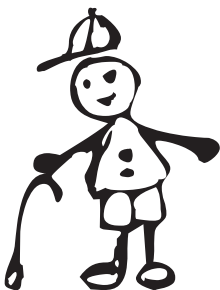
Neni 37

Asnjë fëmijë nuk lejohet t'i nënshtrohet torturës, as trajtimeve ose dënimeve mizore, çnjerëzore ose poshtëruese. As dënimi me vdekje, as burigimi i përjetshëm nuk duhet të jepen për shkelje të ligjit; të kryera nga persona nën 18 vjeç;

Neni 38

Shtetet Palë marrin të gjitha masat e mundshme, për të siguruar mbrojtjen dhe kujdesin për fëmijët e prekur nga konflikti i armatosur si dhe personat, të cilët nuk kanë mbushur moshën pesëmbëdhjetë vjeç nuk lejohet të marrin pjesë drejtpërdrejt në veprimet luftarake.

Neni 39

Cdo fëmijë i shfrytëzuar ose i keqtrajtuar, ka të drejtën e një përkujdesje të veçantë.

Neni 40

Çdo fëmijë i dyshuar ose i akuzuar për shkelje të ligjit penal ka të drejtën e një trajtimi që zhvillon ndjenjën e dinjitetit dhe të vlerës së personit, si dhe ka të drejtën e mbrojtjes ligjore.

Neni 41

Nëqoftëse ligjet e një shtetit sigurojnë mbrojtje më të mirë të të drejtave të fëmijës sesa artikujt në këtë konventë, atëhere ato ligje duhen zbatuar.

Neni 42

Shtetet Palë marrin përsipër t'ua bëjnë gjerësisht të njohura parimet dhe dispozitat e kësaj Konvente, si të rriturve ashtu edhe fëmijëve.

Neni 43 deri në 45

Këta artikuj shpjegojnë se si qeveritë dhe organizatat ndërkombëtare do të punojnë që të sigurojnë se fëmijët janë të mbrojtur nga të drejtat e tyre.

